

ערבי פסחים פרק עשרי פסחים

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

לו.

רביינו חננאל

עליזון ר' ריבר טרי. אל לא
הא דילמא ר' ריבר שאבומה
שאשמה וחור ואמר הריני
נגיד איניא נידרא להה
אשבורה, וברבנן הכתבה
מכל, ההה לאסרו יין
מצחא כין הרשות (ט).
וירישו של בישבורה פג'
שבורה של אולול
בלילוי הפכה לוקה ואולול
מצחא בפסה, שבורה של
שב צבאל, אסדור לשב
בצל טויה, שבורה של
אשב בצל טויה, לוקה
וישב צבאל טויה.
בספר רבי ר' ריבר מיין
רווי לעשתה מינ' מצחא כין
רשות. תיר' אין אומרא
הבא לאן לובץ כו' לא אומרא
היין. ואסדור לא אומרא
לא לא לא קבע טויהה
עליהו אבל קבע להן לא
הבר. ר' ריבר אין מקדרשין על
הבר שמעון ר' שעזון
אמורו מקדרש וטועמת
יין כל השאר. ר' יוסי
אומר מל' אוגוזו. וכן
תאי דילמא ר' דילמא סמור
מל' לאוגוזי צ'א ר' ואם לאו
קדרשין עלי'ו כך אין מבדילין
עטימה הוה בסיס טובא אמר
וחושבחות שביעולם בליליא
ב' ברבים דלא אישתו שיכרא
ואמר רבא תיהו שקיותה
הונא דקדיש אשיכרא אמר
ז' מקדרשין אל לא על היין ואין
לא מברכין עלי'ו שהכל
ה' הבא כום של ברכה לריך
א' אליעזר בר רב' שמעון אמרו
דרה אמר מל' לוגמא אמר
יג' המקדרש ומעם מל' לוגמא
אננא תנינא לה לא גידול בר
ווא' נפקא מינה למירמא דידי'
ג' גודלה התן או דילמא סמור
פסח דילמא אהוי למשיך
ואת'

(ח) נטמנים סכ מיל' (ד')
הרי וכונק מוו היל נטמן לא
נטמוין מיל' מיל' רשות
ה' נטמוין קרטין מיל' מיל'
ה' נטמוין קרטין מיל' מיל'
ו' נטמוין קרטין מיל' מיל'
ו' נטמוין קרטין מיל' מיל'

אמר רبا הילכטה טעם עליום. סכל עליום
לה בוי. צפוך מילם ספס: ואפסי. סכל טומיס:
למי למו ספי קיינו לינטו פטמיס
לצעי זקצת לדלמאן רבי ג' געמאס:

אמר רба הילכטה טעם מקדש^ו ומטעם מבידיל
ומי שלא קידש בע"ש מקדש והולך כל
דורותם כולם עד מזאי שבת^ז מי שלא הבדיל
בכמוציא שבת מבידיל והולך כל השבת כולם
אמימר פרח להא שמעתא דרבא בהאי
לשלשנא אמר רبا הילכטה טעם מקדש טעם
מבידיל מי שלא קידש בע"ש מקדש והולך כל
הדורותם כולם מי שלא הבדיל במוציא"ש מבידיל
ההולך כל היום כולם אמרו להא^ח מר ינוקא
מר קשישא בריה דרב הסדא לרבי איש
יימנא חדא איקלע^ט אמימר לאתרין ולא הו
חمرא איתניתא לה שיברא ולא אבדיל ובת
שנות למחר טרחנא ואיתניתא לה חמרא
אבדיל ומטעם מורי לשנהתו איקלע לאתרין
לא הוה לנו חמרא איתניתא שיברא אמר אי
הרבי^ט חמר מדינה הוא אבדיל ומטעם מורי
ששמע מינה תלת ש"מ^ט המבדיל בתפלת צrisk
шибידיל על הכם ושמע מינה אסור לו לאדם
שישאכל קודם שיבידיל ושמע מינה מי שלא
הבדיל במוציא"ש מבידיל והולך כל השבת כולם
בעיא מיניה^ט רב הונא מרב הסדא מהו
לקודושי אשכרא אמר השתא ומה פירומה
תראיינו ואסני דבעאי מיניה מרבי ורב מר'
חויא ורב הייא מרבי ולא פשט לי שיברא
מיוביעיא סבור מינה קדושי הוא דלא מקדרשין
עלילויות אבל אבדיל מבידילן אמר להו רב
חסדא ה כי אמר רב בשם שאין מקדרשין עליו
רב. עיי גולדשטיין יילוי זונדרט גאנז ואיזה רב

ענין. אין כבויין עליון או תומך נמי אמר ובר תחתילפא בר אבמי אמר שמואל בשם שאין עליון לו שדר ליה לר' שיברא בר תליסר מגני לבנוון זה ראיו לקדש עליון ולומר עליון כל שרו עעריה אמר מיסרון ומפאים אמר רב יוסף אהד אמר רבא אישתי מי זורין ולא אישתי שיברא מאן מקדש אשיכרא רב אשכחיה ר' ליה שרי אבא למוקני אישחריר משיברא ר' מברכין אלא על הין אתו אשיכרא ואמייא בחיה בדברו אמר אבי הבי קאמיר אין אומר אללא על הין תר' אין מקדשין על השכר מושם מקדשין מטעמת יין כל שהוא ר' יוסי בר יונאי אמר לא יצא אמר רב גודל דמן נרש ואנידיא ואמ לאו לא יצא אמר רב נחמן בר יצחק בר הונא אמר לא יצא אמר רב נזידול בר מנומי אלא גידול סתמא אדרידיה: סמוך למנחה: איבעית לא סמוך למנחה בזעה כי מזבחה למשחה ובולה הין ומייא לאנידיא:

ש"ב

כל אפקט כולל. כדרמהן נעלם עד
ויש רציעין. וככל קייל' ניכר דהמג'י
מעס מגדלך וווס סכח ומג' קידס
מונקאט שנתרה כל יוסט צוון וכן מעס
מגדלין וווס ולג' קידלין וווסול'
עד יוסט רציעין: וג' טווט. לנ' מעונסה
טה ג'ה כל וקורת טווע נידיען לה': חמרא
מייניג. אין' יין' הילך צעיג שוקת הי
הט סכער הילך מזדיין זו וכן הילכה.
הילך מיס זען לייקו חמל מלדיינס ווילין
מזדיין עעל סמיס פליילו רקיכל דיליכא
פאלר ווין': אמעס מינא פלאט. ג'

לעזיו רשי

ברויי"ש [ברויי"ש]. שֶׁכֶר
שעורים (מין בירה).

מוסך ר' שי
מר ינוקא ומר קשייא
שי ניס פוי ליכ מקדר
ופס צמיס צוין, חילון
שאנדול קווין לו מוכ
קצטעל וונצעיל קווין לו
מר ייוקה (כתובות טז
ועדי תוש' בעב' ג' ד"ה מר)

מוסך תוספות

כט רבעית. לא אל כו.